Cauza Kurić și alții împotriva Sloveniei (satisfacție echitabilă)

Hotărârea din 12.3.2014 [GC]

Articolul 41

Satisfacție echitabilă

Sume acordate pentru prejudiciul material suportat de reclamanți ca urmare a radierii lor din Registrul rezidenților permanenți

Articolul 46

Hotărâre pilot

Măsuri generale

Statul pârât trebuie să introducă și să pună în aplicare un sistem *ad-hoc* de despăgubire la nivel intern

În fapt – Într-o hotărâre pronunțată la 26 iunie 2012 („hotărârea principală”), Marea Cameră a statuat, în unanimitate, că a existat o încălcare a articolului 8 și a articolului 13 din Convenție, determinată în principal de eșecul prelungit al autorităților slovene de a reglementa statutul de rezident al reclamanților în urma „radierii” lor ilicite din Registrul rezidenților permanenți și de a le oferi despăgubiri adecvate. Ca urmare, nu numai reclamanții din prezenta cauză, ci un număr mare de alte persoane a fost și este în continuare afectat de această măsură. Curtea a decis să aplice procedura hotărârii-pilot în temeiul articolului 46 din Convenție și a articolului 61 din Regulamentul Curții și a obligat statul pârât să prevadă, ca o măsură cu caracter general, un sistem *ad-hoc* de despăgubire la nivel intern, în

termen de un an de la pronunțarea hotărârii principale.

În drept – Articolul 41: Marea Cameră a subliniat faptul că cei șase reclamanți, care nu aveau niciun document de identitate sloven, au fost lăsaţi, ca urmare a „radierii” acestora, într-un vid juridic, și, prin urmare, într-o situație de vulnerabilitate, de incertitudine juridică și de insecuritate pentru o perioadă lungă de timp. Pierderea statutului lor juridic ca urmare a „radierii” a determinat consecințe materiale semnificative. Având în vedere că reclamanții au fost „radiaţi” fără notificare prealabilă și au aflat de situația lor doar incidental, a existat o legătură de cauzalitate complexă între măsura ilegală și prejudiciul material suferit.

În consecință, Curtea a examinat dreptul reclamanților la satisfacție echitabilă cu titlu de prejudiciu material sub două aspecte. Pentru a compensa veniturile nerealizate în trecut, a acordat o sumă pentru alocaţiile sociale (pentru fiecare reclamant) și pentru alocaţiile pentru copii (pentru doi dintre reclamanţi). Nu s-a acordat nicio sumă în ceea ce privește ajutorul pentru locuințe, deoarece legislația națională în vigoare din 2003 a condiționat plata ajutorului de deținerea cetățeniei slovene, iar reclamanții nu au reușit să dovedească faptul că ar fi îndeplinit condițiile prevăzute de legislația anterioară. În ceea ce privește cea de-a doua categorie de prejudiciu material – veniturile nerealizate pentru viitor – nu s-a acordat nicio sumă în ceea ce privește drepturile de pensie, deoarece admiterea pretențiilor reclamanților cu privire la indemnizațiile sociale exclud orice cerere în acest sens.

Articolul 46: Curtea a notat că Guvernul pârât nu a reușit să înființeze un sistem *ad-hoc* de despăgubire la nivel intern, în termen de un an de la data pronunțării hotărârii principale. Cu toate acestea, Guvernul nu a contestat necesitatea unor măsuri generale la nivel național. În acest context, Marea Cameră a avut în vedere faptul că Legea cu privire la crearea

unui sistem *ad-hoc* de despăgubire la nivel intern va deveni aplicabilă începând cu 18 iunie 2014. Aceasta va prevedea despăgubiri pe baza unei sume forfetare pentru în fiecare lună de la „radiere”, precum și posibilitatea de a pretinde despăgubiri suplimentare. Această soluție pare a fi adecvată.

În cele din urmă, în contextul unor încălcări sistemice, structurale sau similare, potenţialul aflux de cauze ulterioare a fost considerat, de asemenea, ca un aspect important în ceea ce privește prevenirea acumulării de cauze repetitive. Mai mult decât atât, există în prezent aproximativ 65 de cauze cu mai mult de 1,000 de reclamanţi, pendinte în fața Curții. Prin urmare, s-a hotărât că examinarea celorlalte cauze similare trebuie suspendată până la adoptarea măsurilor de remediere în cauză.

(A se vedea *Kurić și alții împotriva Sloveniei* [GC], 26828/06, 26 iunie 2012, Nota de informare nr. 153)

Sursa: http://hudoc.echr.coe.int